

ע"פ 17210/03/16 - עמרי עידו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

05 יולי 2016

עפ"ת 17210-03-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

עמרי עידו

ע"י ב"כ עו"ד עירוני

נגד

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' צימרמן) מיום 17.1.16 בפ"ל
205-11-14.

עמוד 1

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בנהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, הכשלת שוטר, התחזות לאחר ועבירת ביטוח. המערער נדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה בן 8 חודשים, באופן שחמישה חודשים ירצו במצטבר, ושלושה חודשים בחופף למאסר שהוטל בתיק זה. באופן שתקופת המאסר בפועל תעמוד על 13 חודשים. כן נקבע כי מתוך תקופת המאסר, 11 חודשים ירצו במצטבר למאסר אותו הוא מרצה בקשר לתיק אחר, בניכוי ימי מעצרו, ו - 2 חודשי מאסר ירצו בחופף לו. על המערער הוטלו גם שני מאסרים על תנאי, פסילה מהחזקת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 23.2.13 נהג המערער ברכב בהיותו בזמן פסילת רישיון נהיגה, אשר הוטלה עליו בנוכחותו בבית משפט ולאחר שהפקיד את רישיונו. רישיון נהיגה זה פקע כבר בשנת 2012. כמו כן, כאשר שוטרים עצרו את רכבו, ניסה המערער להכשילם והזדהה בפניהם כאדם אחר ורשם על דף את פרטיו של האחר.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טוען כי בנסיבות המקרה דן מן הראוי למהול את עונשו של המערער במידת הרחמים ולהעדיף בעניינו את אינטרס השיקום. כמו כן, ראוי היה להורות על הארכת התנאי, ולחלופין, להורות על ריצוי חופף של עונש המאסר והמאסר על תנאי שהופעל ביחד עם המאסר אותו מרצה המערער כעת. הסנגור טוען כי הכלל מורה על ריצוי בחופף של עונשי מאסר שהוטלו במשפט אחד, אלא בהתקיים נסיבות מיוחדות. נטען עוד כי ניתן היה, למעשה, לצרף תיקו של המערער לתיק שהתנהל בבית משפט המחוזי, אולם מאחר שהתיק בבית המשפט המחוזי היה רגיש ומעורב היה נאשם נוסף שגם לו היו תיקים נוספים, הצירוף היה מסכל קיום ההסדר. הסנגור לא עתר להימנע כליל מחפיפה עונשי המאסר, אלא הפנה לכך שלא בא הסבר מדוע לא נעשתה חפיפה כלל. על כן, עתר הסנגור לביצוע חפיפה באופן שעונשו של המערער יופחת בארבעה חודשים בלבד, זאת נוכח הליכי השיקום בהם הוא מצוי והעונש הנוסף מסכל זאת. נטען עוד, לעניין הפסילה, כי מדובר בפסילה ארוכה מדי.

המשיבה הפנתה לכך שהמעשים בגינם נדון המערער בבית המשפט המחוזי קודמים למעשים הקשורים לערעורו, ועל כן החלטת בית משפט קמא, באשר לצבירת המאסרים, הנה סבירה, ובאה הפניה לשיקולים אותם יש לשקול שעה שבית המשפט מבקש להטיל עונשי מאסר במצטבר, להבדיל מריצוי העונשים באופן חופף, ויישום כללים אלה לעניינו של המערער, מוליק למסקנה כי בנסיבותיו, החלטת בית משפט קמא, שאף לא הפעיל המאסר המותנה בכללותו במצטבר אלא אך חלקו, הנה נכונה וראויה.

בנסיבות אלה, הכוללות נהיגה בפסילה, שהנה עבירה חמורה, כאשר תלוי כנגד המערער מאסר מותנה, גזר דינו הנו סביר ואין להתערב בו.

תסקיר שירות המבחן

4. בעניינו של המערער לא הוגש תסקיר לעונש. לבקשת הסנגור, עיין בית משפט קמא בתסקיר שירות המבחן שנערך ביום 5.3.14 בנוגע עם מעצרו של המערער, ממנו עולה כי הינו יליד 1987, רווק, טרם מעצרו התגורר בבית

הוריו ולא עבד באופן קבוע. שירות המבחן התרשם כי למערער נטייה להתנהג במצבי לחץ באופן אימפולסיבי וללא חשיבה על השלכות מעשיו. הוערך כי הסיכון להתנהגות פוגעת ללא תהליך טיפולי ושיקומי הינו גבוה.

דין

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים. מאידך, כל אחת מהעבירות שביצע המערער הינה חמורה, ובהצטברותן יחד נוספת חומרה. לחובתו של המערער גם עבר תעבורתי הכולל נהיגה בזמן פסילה בשנת 2013, בגינה הוטל המאסר המותנה, והרשעות תעבורתיות נוספות ובהן גרימת תאונת דרכים בשנת 2012, אי ציות להוראות שוטר בשנת 2010 ועוד. בנוסף, לחובתו של המערער עבר פלילי הכולל 2 הרשעות בגין עבירות אלימות והרשעה בעבירת נשק, בגינה מרצה כעת המערער מאסר בן 30 חודשים. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם, לרבות סבירות החפיפה של המאסר שהוטל ושל המאסר שנגזר עובר לגזר הדין מושא הערעור.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשע"ו, 05 יולי 2016, במעמד ב"כ המערער וב"כ המשיבה ובהעדר המערער בהסכמה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד